

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr. in za četrt leta 80 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 90 kr. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (insertate) vzprejémlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 24. julija 1891.

Volilcem kmetskih občin Radovljiškega okraja.

Častiti volilci!

Volitev deželnega poslanca za skupino kmet-
skih občin Radovljiškega politiškega okraja mesto
nepozabnega ranjkega dr. Poklukarja, je razpisana
na 10. septembra t. l.. Da si je č. volilec tega
okraja uže nad tri mesece znano, da kandidujem
v tej skupini, vendar proglasim s tem javno
svojo kandidaturo.

Geslo mojemu delovanju je bilo in bode
„Vse za vero, dom, cesarja“. Po tem geslu se
hočem tudi i nadalje ravnati, ob enem pa do-
sledno delovati za zmanjšanje nasprotstev v do-
mačem taboru ter se v političnem svojem delo-
vanju držati onih načel, katere od nekdej za-
stopajo „Novice“, katerim sem urednik uže 8 let.

V prepričanju, da je prva in glavna naloga
deželnega zbora urejitev gospodarskih razmer de-
žele, obljubujem, ako bom izvoljen, delati z vsemi
svojimi silami za gospodarski napredek kmetskega
stanu, zlasti za olajšanje njegovih mnogih bremen,
za pospešitev posameznih panog kmetijstva, za
urejitev gorenjskih hudournikov in ob bližajočih
se razpravah za premembo gozdnega zakona, za
naredbe, ki bi bile koristne gorenjskim živino-
rejcem. Moja preteklost kaže, da sem se vedno
vestno potegoval za koristi kmetskega stanu in
uspehi mojega delovanja so priče, da sem zmožen
spolniti svoje obljube.

Ako bom izvoljen za poslanca, ne bi bila
mala moja skrb poprijeti inicijativo, da se v lepi
naši Gorenjski oživi promet ptujcev, ki je po-
klican dajati tej pokrajini še ogromnih dohodkov.

Konečno še izrekam, da sem glede svojega
kandidovanja odgovoren le za ono, kar se piše
v „Novicah“, ter uže naprej izjavljam, da ne
bom odgovarjal na osebne napade, naj uže pri-
dejo od katerekoli strani.

V Ljubljani, 22. julija 1891.

Gustav Pirc,

tajnik c. kr. kmetijske družbe, potovalni učitelj,
ter urednik „Novic“ in „Kmetovalca“.

Z Dolenjskega, 20. julija 1891.

Od mnogih strani se sliši klic, da vera med nami
slabi in peša. In res, kdor dalj časa opazuje naše raz-
mere, ne bo mogel tajiti, da se stara živa pobožnost
sem ter tje umiče in na nje mesto nastopa verska
mlačnost — indiferentizem — in naleti se sem ter tje
celo na kacega brezverca. Na čast slovenske zemlje se
pa mora priznati, da vse to ni domač proizvod, temveč
da je vzrokov temu iskati zunaj slovenskih pokrajin.
Veje namreč neka veri in cerkvi neprijazna sapa k nam
od evropskega zapada, z Nemškega, Francoskega in Laš-
kega; ta sapa donaša k nam pohujšljive knjige, časnike
in tudi zglede. Vrh tega ruje natihoma tudi tako ime-
novana socijalna agitacija, ki misli, da je versko prepri-
čanje mogočen zadržek njenim prevratnim nakanam.

Očitno je iz tega, da je današnji čas veri zares
nevaren in da je dolžnost vseh tistih, katerim je do tega,
da narod ostane zvest svoji veri in cerkvi in da ohrani
lepe in pobožne nrave, kakor jih je prejel od svojih
očetov, skrbno čuvati, da se slabi vplivi od zunaj med
nami ne ukoreninijo.

